



Του Λάσκου Δημητρίου

Σε συνέντευξη Τύπου των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ το προηγούμενο Σάββατο στην Καλαμπάκα, ένας εξ' αυτών, ο Χρήστος...

Σιμορέλης, αναφέρθηκε στην ανεπιτυχή προσπάθεια του κόμματός του να περάσει ο διαχωρισμός Εκκλησίας – Κράτους στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Χρησιμοποίησε, επί λέξει, τα εξής: «δυστυχώς, η μάχη για τον διαχωρισμό Κράτους – Εκκλησίας δεν κερδήθηκε». Στο ίδιο μήκος κύματος, βέβαια, και οι τοποθετήσεις των άλλων δύο κυβερνητικών Βουλευτών, Παναγιώτας Δριτσέλης και Σάκη Παπαδόπουλου.

Αφού, δηλαδή, το κόμμα τους παρέδωσε γη και ύδωρ στους Αμερικανούς (προβεβλημένα στελέχη της Αριστεράς το ομολογούν) και κόντεψε να ξεπουλήσει μέσω Υπερταμείου (το πάλαι ποτέ ΤΑΙΠΕΔ) σχεδόν όλα τα αξιόλογα –ακόμη και αρχαιολογικού ενδιαφέροντος- φιλέτα της ελληνικής γης, αφού μετέτρεψε –παρά το κλάμα της Περιστεράς- το περήφανο «Όχι» σε «Ναι» μέσα σε λίγες ώρες διαπραγματεύσεως, αφού πρόδωσε 3000 χρόνια ιστορίας δίνοντας όνομα, γλώσσα και εθνικότητα στους βόρειους γείτονες για δυο-τρεις φωτογραφίες με φόντο το γαλάζιο των Πρεσπών και μια υποψηφιότητα στα Nobel, αφού βάφτισε το πενηντάριο «δέκατη τρίτη σύνταξη» -και όχι επίδομα, μην ξεχνάμε και τα ελληνικά μας-, αφού απενοχοποίησε κάθε προσβλητική αναφορά στον Θεό –Ω!, του προοδευτισμού- και κατήργησε ακόμη και την από αρχαιοτάτων χρόνων τιμή προς τους νεκρούς -αυτό κι αν είναι κατόρθωμα- και πριν βολέψει σε θέσεις μετακλητών και μη υπαλλήλων όλο το σόι των «τιμημένων» -κατ' επίφαση αριστερών- αγωνιστών του κόμματος, μάς είπε ότι είναι μεγάλη δυστυχία η μη εφαρμογή κι αυτού του σωτήριου σχεδίου...

Και κάπως έτσι, ξεκίνησε η προεκλογική εκστρατεία του κόμματος στην περιοχή μας. Και ήρθαν, οι αθεόφοβοι, στην Καλαμπάκα να τα πουν αυτά, για άγρα αριστερών ψήφων. Λες κι οι αριστεροί –οι όντως αριστεροί κι όχι οι ψευδώνυμοι σαν και του λόγου τους- είναι αμνήμονες και ανόητοι. Και ήρθαν να πουν και άλλα, χειρότερα, μπροστά σε ένα ολιγομελές – το μόνο ευτυχές της συνέντευξης γεγονός- ακροατήριο ημετέρων. Και ξεμπροστιάστηκαν. Και οι μεν και οι ημέτεροι.

Ήρθαν να μιλήσουν για Προεδρικά Διατάγματα και απαγορεύσεις και κακές νομοθεσίες και να κατηγορήσουν νυν και περασμένους τοπικούς άρχοντες για την αδράνειά τους –οι δραστήριοι. Λες και διάβασαν ή πολύ περισσότερο σεβάστηκαν ποτέ τους νόμους ή τα

Διατάγματα, ή τις προτάσεις των φορέων ή ακόμη και τη βούληση του λαού που τους εξέλεξε. Άγνωστη λέξη ο σεβασμός, φαίνεται. Και τα 'βαλαν και με τις καλόγριες και τους καλογέρους, οι τρεις και οι συναγελάζοντες. Και τους κατηγόρησαν για ιδιωτικοποίηση του χώρου και παράνομα κέρδη. Για «Βατοπέδια» ολκής και άλλα μεγαλειώδη σκάνδαλα. Ποιοι; Οι κρίνοντας εξ ιδίων τα αλλότρια. Αυτοί που εκμεταλλεύονται την άγνοια επισκεπτών και ψηφοφόρων για να πάρουν όσα μπορούν, όπως μπορούν. Όσοι μέσα στο «Όλους» περικλείουν τον εαυτό τους και το δικό τους προσωπικό, εγωιστικό, αρρωστημένο συμφέρον. Για τέτοιο φασισμό μιλάμε.

Και ζητούν και νέες διαβουλεύσεις για να εκφράσουν όλοι την άποψή τους. Χωρίς να λένε, όμως, ότι σε όσες έγιναν –δημοκρατικά πάντα– δεν άφησαν κανέναν άλλον να μιλήσει. Και χωρίς να μας λένε ότι διαβούλευση για τους ίδιους σημαίνει η επιβολή της δικής τους άποψης. Αυτή τη δημοκρατία ευαγγελίζονται! Αυτή που τους βολεύει. Και απαιτούν και άλλα. Όπως δημοσιοποίηση στοιχείων και έρευνες επί ερευνών και κλιμάκια της UNESCO. Γιατί τώρα, ξαφνικά, ενδιαφέρθηκαν για το Μνημείο. Κι ας είναι οι ίδιοι που πριν λίγο καιρό διατυμπάνιζαν ότι δεν τους ενδιαφέρει η UNESCO.

Και αντί να εύχονται οι βράχοι και τα αρχαιολογικά κατάλοιπα, τα ασκηταριά, τα μονύδρια και οι αγιογραφημένες κόγχες να μην γίνονται παιχνίδι ή αντικείμενο συναλλαγής μεταξύ απερχόμενων και επερχόμενων δημάρχων ή και αυτόκλητων «επενδυτών», αντί να παλεύουν να παραμείνουν τα ιερά μας στα χέρια της Εκκλησίας, του μόνου θεματοφύλακα της ιστορίας και της παράδοσής μας, για να μην αλλοιωθεί ο χαρακτήρας όλης της περιοχής, την πολεμούν – την Εκκλησία πολεμούν, ας μη γελιόμαστε. Και επικαλούνται ξανά την UNESCO, αγνοώντας (ηθελημένα;) ότι η UNESCO δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με το ιδιοκτησιακό καθεστώς.

Και κάνουν πως δεν ξέρουν, κι αν όντως δεν το γνωρίζουν ας το μάθουν, ότι και η μεσαιωνική πόλη της Ρόδου είναι μνημείο της UNESCO και αυτό δεν στερεί φυσικά το δικαίωμα ιδιοκτησίας όλων των κατοίκων της περιοχής που έχουν εκεί τα σπίτια και τις περιουσίες τους. Το ίδιο και στην παλιά πόλη της Κέρκυρας, που επίσης αποτελεί μνημείο της UNESCO.

Και δεν αναφέρουν πουθενά –κλασική περίπτωση προπαγάνδας ναζιστικού τύπου και επιπέδου– τα 24 βυζαντινά μνημεία της Θεσσαλονίκης (Άγιος Δημήτριος, Παναγία Χαλκίων, Μονή Βλατάδων κ.ά.), που αποτελούν μνημεία της UNESCO. Αλήθεια, αυτά τα Μνημεία δεν ανήκουν στην κυριότητα της Εκκλησίας της Ελλάδας και στα αντίστοιχα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα; Το ίδιο και ο Μυστράς, το Άγιον Όρος, η Μονή Δαφνίου, η Μονή Οσίου Λουκά, η Νέα Μονή της Χίου, η Μονή της Πάτμου, που είναι μνημεία της UNESCO και ταυτόχρονα ανήκουν στην κυριότητα της Εκκλησίας και των μοναστηριών, δεν αποτελούν παράδειγμα; Τόσο εκκλησιο-φοβικοί πια;

Εκτός και αν θα τα θέλαμε «δημόσια γη» όλα αυτά, για να μπορούμε πιο εύκολα να τα εντάξουμε στα προς αξιοποίηση ακίνητα του Υπερταμείου, όπως έχει γίνει με τον Λευκό Πύργο, την Κνωσό, το Φρούριο των Τρικάλων και τόσα άλλα μνημεία της πατρίδας μας. Και αν έρθει η ώρα αυτή της «αξιοποίησης», ποιος θα την αποτρέψει; Οι τρεις και οι φίλοι τους; Και, αλήθεια, στα Μετέωρα δεν λειτουργούν ορθόδοξα Μοναστήρια, δεν κατοικούνται; Δεν λειτουργούνται; Ποιοι, λοιπόν, θα διαχειριστούν τα Μοναστήρια και τον περιβάλλοντα χώρο; Εγώ; Οι τρεις Βουλευτές; Οι επόμενοι, μετά από αυτούς;

Αλλά, έτσι είναι. Λες και νοιάστηκαν ποτέ για ό, τι τέλος πάντων είναι αυτό που κρέμεται πάνω από τα κεφάλια τους, για ό, τι αυτό συμβολίζει ή πρεσβεύει ή διαλαλεί στους αιώνες και στους ανθρώπους. Λες και έψαξαν ποτέ να μάθουν πόσοι από μας έχουμε δουλειά και

ταΐζουμε τα παιδιά μας, πόσοι από μας συντηρούμε καταστήματα και σπιτικά και ξενοδοχειακές μονάδες λόγω των προσκυνητών, λόγω των Μοναστηριών κι όχι λόγω των βράχων, κι ας μην έχουμε πατήσει ποτέ το πόδι μας σ' αυτά. Λες και νοιάστηκαν ποτέ για ό, τι συμβαίνει εκεί πάνω εδώ και 1000 χρόνια -όπως δεν νοιάστηκαν και για όσα συμβαίνουν εδώ κάτω-, από τότε που ερημίτες αναχωρητές -και όχι αναρριχητές- εγκαταστάθηκαν για να λατρέψουν τον Θεό τους.

Τον ίδιο Θεό που οι τρεις –μαζί με άλλους- προσπαθούν παντοιοτρόπως να εξοβελίσουν από τα σχολεία, από τα σπίτια, από τα Μετέωρα, από τις ζωές μας. Και αν δεν αντιδράσουμε, είναι βέβαιο, θα το καταφέρουν...

Δημήτριος Λάσκος